

Viktig å vite om støtbeskyttelse

ANSI/ISEA 138 VS EN 388:2016+A1

Når det gjelder håndbeskyttelse i industrielle miljøer, er det viktig å forstå standardene bak hanskertifiseringsene som skal sikre trygge arbeidsvilkår.

To globale benchmarker, EN 388:2016+A1 og ANSI/ISEA 138, angir retningslinjer for slik støtbeskyttelse, men de har svært ulike tilnærmingmåter. Begge benchmarkene har som mål å minimere håndskader, spesielt på håndryggen, men dybden og presisjonen i testmetodene varierer.

EN388:2016+A1

ABCDEF

EN388:2016+A1:2018 er den europeiske standarden for mekaniske risikoer, som vurderer motstand mot slitasje, kutt, rifter og punktering.

Den omfatter også en alternativ støttest videreutviklet fra standarder knyttet til motorsykelhansker (EN 13594:2015). Denne testen legger til grunn et 5-joule støt på det dekkede området. Det foreligger ikke noe spesifikt krav om å vurdere fingrene eller tommelområdet.

En hanske består testen hvis den gjennomsnittlige overførte kraften er under 7 kN og ingen individuelle resultater overskrider 9 kN. Resultatet er bestått / ikke bestått, angitt med en «P» for bestått. Det er ingen karaktersetning.

ANSI/ISEA 138

I Nord-Amerika benyttes derimot standarden **ANSI/ISEA 138**, en dedikert standard som utelukkende fokuserer på støtbeskyttelse. Den krever testing på tvers av knoker, fingre og tomler og tar høyde

for det totale risikospekteret på håndryggen. I likhet med EN 388 bruker den 5-joule støt, men evaluerer resultatene ut fra et gradert system med tre ytelsesnivåer:

Nivå 1 (≤ 9 kN): Egnet for bruk i lavrisikosituasjoner, som generelt vedlikehold eller lagerarbeid, der sporadiske støt kan forekomme.

Nivå 2 (≤ 6.5 kN): Passer for miljøer med moderat risiko, som lett produksjon, infrastrukturarbeid eller montering av kjøretøy.

Nivå 3 (≤ 4 kN): Designet for høyrisikosektorer, inkludert olje og gass, gruvedrift, riving og tungbygg, der det forventes regelmessige støt med høy energi.

Denne inndelingen gir tydeligere bruksinstruksjoner og gjør det mulig for sikkerhetspersonell å tilpasse hanskebruken mer nøyaktig til spesifikke oppgaver og risikoer. Den gir bedre sikkerhetsresultater fordi den sikrer at hanskene verken er underspesifiserte eller unødvendig store for den aktuelle jobben.

En viktig fordel med ANSI/ISEA 138-systemet er muligheten for å skreddersy beskyttelsesnivået uten at det går på bekostning av komforten eller presisjonen. Brukerne unngår ulempene med overspesifisering fordi de kan velge hansker ut fra den slagmotstanden som kreves. De unngår redusert fleksibilitet, håndfatigue og redusert taktil følsomhet.

Selv om EN 388 fortsatt er en viktig standard, spesielt når det gjelder bredere mekanisk beskyttelse, utmerker ANSI/ISEA 138 seg ved å gi mer målrettet, tydelig og praktisk informasjon om støtrelaterte risikoer. For miljøer der skader på håndryggen er et stort problem, spesielt på fingre og tomler, gir ANSI/ISEA 138-sertifiserte hansker større trygghet for at beskyttelsen som gis er egnet for formålet.